

מסורת הש"ס

(א) נמשו רבי ישמעאל ורבי
יוחנן ורבי חזקיהו (ב) שיה
חמתי, (ג) ברכות ט' ע"ה,
(ד) גז' ליקט פניו (ה) חזקיהו
ברכות ט' ורבי' בירקתא,
(ו) פסל פ"ה, (ז) גז'ל
להדרימון, (ח) גז'ל
מהדרימון, (ט) שנהרין
(י) ע"ה, (יא) גז'ל ר"ה,
(יב) בשנהרין לילא חזקיהו
שנהרין, (יג) שנהרין, (יד)
(טו) מוכה לה, (טז) גז'ל אחר
דריה לילא, (יז) גז'ל ר"ה,
(יח) גז'ל פ"ה, (יט) גז'ל ר"ה,
(כ) להדין כן, (כא) גז'ל ר"ה,

מוסף רש"י

במצורה זו שאין בה
דבר, דרך חמשה עשר
לחוק דבר אחד מצורה
היא שינוי עשרות ולחלק,
ובאין בה כל שום ערך
מנה אלה, כפי ריקני
הצורה מכל חמשה, ויכל
החמשה וריקני (ברכות
ד'ב). במצורה שאין בה
דבר, כמו מצותם אף
לומר תוך הכהנים
תמין דעם אלה כל שפת
הים, כיכל לחיבת מן
(שם). אקלירי, מפתח,
קלירי, מפתח, דברכל,
כלם המפתחות והמפתחות
כל עוד היו ואפשר היו
שם מצות מרות עשרות.
לפי נגלה לומר קום
והמפתח וסמן כל עוד
היו (מסכתא ד').

רבינו חננאל

וירי' ור' מחנך בנחמה
 יור' אר'ב, יור' של הקב"ה
 שהיה ששועת ללבוש
 מפר' דת'ן, ל' אל
 מפר' ששועת ל' ענין, ל'
 כספ' ששועת ל' קטן יוסף
 כשעלו ל'מפר', כשעלו
 ישראל ל'מפר', נטלו
 ששועת ל'מפר', כשעלו
 ש' א'תן יוסף א'תן א'תן
 כשעלו ל'מפר', כשעלו
 מ'ת'בועת כ' דוד ושל
 מ'ש'ש' וכו', ואת
 ה'ק'ס' א'תן כ'ת'בועת
 ע'ש' של א'תן ששועת
 ל' ענין, א'ר' יוסף
 של'ש' א'תן מ'ת'בועת
 מ'ת'בועת נ'ט'ו של ק'ד'
 וכו'ל' א'תן יוסף
 ד'ת'בועת, א'תן יוסף
 א'תן ל' ענין א'תן א'תן
 א'תן א'תן א'תן א'תן
 י'ש', א'תן, ה'ת'בועת ואת
 א'תן א'תן ה'ת'בועת
 ה' א'תן ששועת

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

זה המכיר מקום חזירו בישיבה. שיודע
ספרי תורה. מעשה מרכבה ומעשה
ואומרת לא תקבלם והוא מקבלם בפה
אלמא שמח הוא בכך: כמורה זו. שפי
זרח באסא קראי: ושיגרו להדרימון.

מִן אֶרֶץ לַעֲשׂוֹר לוֹ עַל כַּעֲשֵׂא מִן
יִשְׂרָאֵל וְקִרְאִי עִינֵיהֶם וּמִלְחָמָה יִהְיֶשֶׁת
בְּעַמּוּתִים קִרְאִישׁ. וְדָק וְהָרְאוּסִים כִּד
לְהִבֵּא גִמְיָה עִמָּהֶם עִמָּהֶם מִלְחָמָה כִּד
שִׁמְשֵׁךְ לִבֵּס אַחֵר מִמּוֹס וְלֹא יִכְרֹחוּ:
שִׁמְשָׁמִידוֹ עַל דְּרָגָיו. שִׁמְשָׁמִידוֹ לִבֵּס:
אֶקְלִידִי. מִפְּתָחוֹת: וְקוֹלִפִּי. פִּתְחוֹת
שִׁקְרוֹן בְּלַע"ו כִּדְרוֹר־אֵשׁ: דְּרָגִי.
עַל מִרְגָּוֹסֵי אֵשׁ עַל מִרְגָּוֹסֵי אֵשׁ:
קוֹסִים וְחִמּוּרִים וּגְמִלִים: אֶבֶן מֵאֶסוֹ
הַבּוֹנִים. כְּלוֹמֵר דּוֹד שִׁמְיִיו רֹעֵה
לָשׁוֹן הִיא וְנֶעֱשֶׂה דָשׁ. וְפִתְחוֹת בְּעִינֵי
אֶחָד הֵן אֶחָד אֶחָד: וְכִי הִים
עֵשֶׂה ה' שְׁמוּאֵל הִיא מִתְגַּבֵּא
עֲלֵיהֶם שְׁקוֹן לִגִּיל וְלִשְׁמוֹחַ שִׁישִׁיעַם
מִד אֲחִיבִים: הַשְׁעִיבֵה עַל אֶמְרוֹ
אֵלֶיהָ. כְּלוֹמֵר עַל יֵד דּוֹד. וְדוֹד אֶמְרוֹ
לִהְיֶה־הָ אֶמְרוֹ שִׁלְחָה בְּמִלְחָמוֹ:
בְּרִכּוּסֵם אֶמְרוֹ שְׁמוּאֵל. שִׁיכֵר כּוֹלֵס
כְּלוֹמֵר מִנְּדָרִין אֵנוֹ אֲתָם: לֵנוֹ.
לָשׁוֹן דְּרִים: אֶמְרוֹ חֹג בְּעִבּוֹתִים.
הִצִּיאוֹ וְנִחַם וְשִׁלְמִים הִרְבֵּה שְׁמוֹחַ:
לְכָפֹל

דעם

וזה המכיר מקום חבירו נשיב.
שידוע לומר זה מקום פלוני וזה
מקום פלוני דהואיל ומכיר מקום
חבירו רגיל הוא לישב תמיד שם:
עתיק יומין. זה הקדוש ברוך הוא
דכתיב (דניאל ו) ועתיק יומין יתיב:
ספרי הסוהר. מעשה המרכבה
ומעשה הנראשית ופירושו שם שם
דכתיב (שמות ב) זה שמי עלש.
והמכונה היינו שאינו מותר אחרים
לכלל את המדה לנמי שלנו דואג
דאמררין פפרק אין דורשין (חגיגה
דף ג.) זה המגלה דברים פססן
ועתיק יומין. והכי משמע למכסה
ספרי מורה שהיו מכוסין ממחלה
ועתיק יומיא גילן ונתן רשות לגלותו
ומי שמגלה אותן וזכה למה שאמור
בפסוק זה: **למנוח.** לשון מפעיל
מדלל חביב לנוח משמע שנותן
לנוח לבריות שינוחו: **לולי משה**

בסיומו, אולם קרי ליה בסיומו משום
הקבלה והוא מקבלם בסמך: גבי מזהיר
מזהיר דהיינו מים גרסין דמים: ויגלו
ושיגור להדרימון. מלך ארם לעזור לו
עצמוס קראי. וכן הראשונים להבלי
מלחמה משהריב בקר קרא. וקוריו ועליו
מכשדים דמכיב (דעל א) פרסמ מלכו
המלכות ויווים מפורש שם ויפני' עד
דוקא וכן כל שלם ממות שש"ס: **אקלי**
מאסו **בסיומו**. א דוד סאי' נצרי
ולשמונו שיושיעם מארבינו: **לעליה**

זה המכיר מקום חבריו בישיבה איכא דאמרי
אמר ר"א זה המקבל פני חבריו בישיבה מאי
למכסה עתיק (יומין) זה המכסה דברים
שכיסה עתיק יומין ומאי נינהו סתרי תורה
ואיכא דאמרו זה המגלה דברים שכיסה

עתיק יומין מאי ניהו טעמי תורה אמר רב
יוסי מאי דכתיב^א למנצח מוזמור לדוד וזמרו למ
שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם בשר ודם
נוצחין אותו ושמו שנאמר^ב ויאמר להשמיד
לפניו אמר רב כהנא^ג משום רבי ישמעאל בר
רבי יהודה נשיאה מאי דכתיב^ד וירי אדם מ
של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי
מיד מדת הרין אמר רבי יהודה אמר שמו
לקטו והביאו למצרים שנאמר^ה וילקט יוסף את
שכארי מצרים ושכארין כנען בישראל ארצות
בבאו מצרים וכשקלו ישראל ממצרים העל
רוב אסי אמר עשאוה כמצודה זו ש
בכבד מצולה שאין בה דגים והיה מונח עד רחבע
ומרחבעם^ו שנאמר^ז יהי בשנה החמישית ל
מצרים על ירושלים ויקח את אוצרות בית

דוד מלך כוש ונטלו משישק בא אסא ונתן
 לה'דרדרימון בן מבריומן באו בני עמון ונטלו
 והושפט ונטלו מבני עמון והיה מונח עד ארצה
 חוקיה ונטלו מסנחריב והיה מונח עד צדקיהו
 ובאו פרסיים ונטלוהו מכשדיים באו יווניים ונטלוהו
 מידי יוונים ועדין מונח ברומי: "אמר רבי חממא
 האטמן יוסף כפ מצרים אחת נתגלה לקרן ואחת
 הוטמן גנוזה לצדיקים לעתיד לבא *עשר ש'
 שמעון בן לקיש זו עשרו של קרח * (שנאמר)
 "א"ר אלעזר זה ממונו של אדם שמעמידו על גר
 ופרדות לבנות היו מפתחות בית גניו של קרח
 (דיא"ש אד"ש כש"ך מאד"ך סימן) א"ר שמעון
 כי עניתי אמר דוד אכן מאסו הבונים היתה
 היתה זאת אמרו אחיו זה היום עשה ה' אמר ע'
 אחיו אנא ה' הצליחה נא אמר דוד ברוך הבא
 ה' אמר שמואל אל ה' ויאר לנו אמרו כולן
 אלי אתה ואודך אמר דוד אלהי ארוממך אמרו

אמר נפרק לפניו ומדמנחב בים משמע שמה הוא בכך: כ
רמזין דגן שדרך ליתן דגן במנהגה שפורסין לפני העופות
משמע לשון מנהגה: מלחמתי של וזה מלחמה גמרה אלמ
בעשאל מלך ישראל וקראי יניהו (שם כ טו): כלו בני עמ
יניהו עמם במלחמהם של שישק לבס אחר ממונם ולא יבר
סנחריב כנגד המלך והכה המלחמה: כשדשי הפסח אף לך
הריבית נבא ופסח ויוונים קיבלו המלכות מפסחים מס
(דף כ ט): זה עשרו של קרה. שעל ידי רוב ממונו נתגלה
מפחמות: וקולפי. פוחמות: דגילי. מרזופין של עור ואש
ורועה: כפלות בניעני לשון רבים אמרו אחיו: זה היום
אמר דוד. שילח מלכותו: אפרו חן בעצותי. ביאור וצחיה

קי"פ.

מקום כולם רגיל הוא ליבש שם חמדי:
לנחשו: (י) מפני מרד הדין. שקטקטגמ
בחיור משום דהשיב חמתו מהשחית
ש ו זרז במרס גמרז חל מלחמת

כמצורה שאין בה דגן. דרך
ציידי עופות להשיג דגן
במלודה ודרכו וינלו וינלדו כי למ"ד
מתחלפת כל"מ במקומות הרבה:
חל

נא משום רבי ישמעאל ברי
שנצחין אותו ושמו כא וראה
נצחין אותו ועצב אבל הקב"ה
לולי משה בחירו עמד בפרץ
וחי אמר ר"ש בן לקיש משום
זוסי כנפיהם ידו כתיב זה ידו
זיות בך לקח בעלי תשובה
כל כסף וזהב שבעולם יוסף
כל הכסף הנמצא אין לי אלא
ענין תלמוד לומר 'וכל הארץ
ועמה שנאמר 'וינצלו את
ידו דני ברי ישמעאל אמר

בא שישק מלך מצרים ונטלו
 את רחבעם עלה שישק מלך
 ואת אצורות בית המלך בא
 ויהו מורח מלך כוש ושגורו
 ומהדרימון בן טברימון בא
 בא סנחריב ונטלו מאתו בא
 בא כשדיים ונטלוהו מצדקיה
 מפרסיים באו רומיים ונטלוהו
 חנינא שלש מטמוניות
 תגלה לאטמוניות בן אסירוס

וַיֹּדֶעַתְוָהּ לְרַעְתָּהּ אִמֶּר רַבִּי
אֵת כָּל הַיּוֹם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵהֶם
וְאִי אֶרֶץ לִי מִשְׁאֵי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְכִלְיוֹ אֶקְלִיד וְקִלְפִי הַגִּלְדָּה:
לֵךְ כֵּן נִתְּנָה אֶרֶץ יִזְחָן¹⁰ אֲיוֹדֵךְ
רֵאשׁ פְּנֵה אִמֶּר יִשִּׁי מֵאֵת ה'
וְאָל אֵנָה ה' הוֹשִׁיעָה נָא אִמְרוּ
עִם ה' אִמֶּר יִשִּׁי בְּרֻכּוֹכֶם מִבֵּית
וְרוּחַ בַּעֲבוּתֵיכֶם אִמֶּר שְׂמוּאֵל
כֹּלֵן: ¹¹תֵּן הַתָּם מִקֵּם שֶׁנָּהַגוּ
לְכָפֹל

י' מדרס די'ן. שמקטרגת וזומרת גבי
אחין זה דגן אין עוף נענה אליה. גבי
אחין זה זרע נאסא קרדי' בדי' (י' ד:)
ונטלוהו כו'. גמרא. מלחמת יהושפט
ובשכן מנוחלין הנוחלין נוטלים ממנו:
קרא' ומ"ד. פ' רס"ס קבלו המלכות
בשכר ויפסיון וכו' רומים שקבלו
רד מן העולם: משוי שלג מאות. לאו
כ' היה משוי שלג מאות פ'רות: אכן
ה' ה' שמואל היה ממנבא כסופן לגיל
שלמים הרבה לשמות וממן דמן לנצח:
לכסול

1. למצוא בנתיב
ממור לרוד;
2. ויאמר נעמד
בפני לקווי בחורו עמד
בפני לקווי לחשיב
הפחו מהדשות;
3. תולים כן
ירי ארם
בנתיבם
לא ארבעת
ורבעים
ומפיהם לארבעתם.
4. וילקס את כל
הנפיהם
הנמצא בלח
בארץ
ומארץ
מערב אשר
על שברים
ובא יסף את
הקפה
פורתה
5. בראשית מדי
ובל הארץ כן
מציניהם לשבר אל יסף
בן חוק יקבע
וארץ
בראשית מדי
6. ויתן את חן הקפה
על מערים ששאלם
ובעצת את מציניהם;
7. שבות יבי
ויהי בשנה תשמישית
לשקשק רבועם עלה
ישקשק מלך מערים על
ירושלם;
8. מלכס א יבי
שן רעה יהיה שם
לעלת השנה שם שמו
תחתית לרעה;
9. ואיש יעלה
ולאבנים בני אילאן כן
וארץ אשר
הארץ את פיה ונפלה
אמר בתיבת
אמר את כל הקופס
ואחלית את כל הקופס
אשר ברולים הקרב על
ישראל;
10. ויהי א יבי
אורח יבי שיעניו
התודו ילי שיעניו;
11. תוליה קיט א

לעזי רש"י

שדדור"א [שידדור"א].
מנעול.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones